

Tadeo Ortega is een student uit Mexico. Hij is 27 jaar, getrouwd en vader van twee kleine kinderen. Hij komt uit een traditioneel katholiek gezin, wat wil zeggen dat ze vroeger alleen met hoogtijdagen naar de kerk gingen. Verder speelde het geloof geen rol in hun dagelijks leven. Pas later is hij echt met het geloof in aanraking gekomen, waarover hij hieronder vertelt. Hij studeert transculturele missiologie, omdat hij graag wil werken in een van de enorme steden in Mexico. Hij vertelde ons dat met name rondom marktplaatsen en busstations veel mensen in heel moeilijke omstandigheden leven, met grote gezinnen in kleine appartementen. Voor deze mensen zou hij graag werken als evangelist.

“Als ik probeer te bedenken wie de Geest voor mij is, dan moet ik denken aan de eerste ontmoeting die ik met de Geest had. Ik was nog nooit eerder in een pinksterkerk geweest en kende hun leer niet, ik was toen nog traditioneel katholiek. Het was de eerste keer dat ik bij een evenement van een pinksterkerk was en ik herinner me dat ik een vage hoofdpijn had en iemand vroeg me of hij voor mij kon bidden. Toen hij begon te bidden voelde ik een enorme rust, een warmte van binnen. Toen ik mijn ogen opendeed, lag ik op de grond, zonder te weten wat er was gebeurd. Ik was een beetje verward, maar voelde een bovennatuurlijke rust en een plotselinge zekerheid over mijn leven, over wie ik was. Het voelde alsof iemand me omhelsde met een indrukwekkende warmte. Mijn hoofdpijn was ik totaal vergeten.

Toen ik meer over Gods woord leerde begon ik deze gebeurtenis te begrijpen en ik begreep dat het de Heilige Geest moet zijn geweest. Nu is de Heilige Geest mijn gids, mijn vriend, mijn bron van kracht op moeilijke momenten. De Geest is altijd bereid naar mij te luisteren geeft me woorden van troost. Ook antwoorden, zelfs wanneer ik niets gevraagd heb. De Heilige Geest is voor mij diegene die me vervult met blijdschap en voldoening. Die me ook dagelijks confronteert met mijn roeping, met mijn verantwoordelijkheid als kind van God. De Geest helpt me om beter te begrijpen wat God mij door zijn Woord te zeggen heeft.”

Luz Myriam Alvarez is een van onze dominees in Capilla del Valle, de kerk die bij het Semisud hoort. Ze is 62 jaar, waarvan ze 22 jaar met Jezus Christus leeft, zoals ze het zelf zegt. Ze is afkomstig uit Colombia en is naar Ecuador gekomen om theologie te studeren aan het Semisud. Daar is ze als het ware blijven hangen en ze werkt er inmiddels sinds 10 jaar als predikante. Ze is getrouwd, al 42 jaar, heeft drie dochters en negen kleinkinderen. Haar dochters volgen haar voetsporen, want ze werken alle drie als dominee. De echtgenoot van Luz Myriam is al lange tijd ziek en lijdt aan Parkinson, waardoor hij sterk belemmerd is in zijn dagelijkse functioneren. Haar verhaal:

“De Heilige Geest is voor mij God zelf die elke dag en op elk moment bij me is. Hij inspireert me, troost me, wekt me op. Hij geeft me de creativiteit die ik nodig heb, onthult Gods woord voor mij en gebruikt me om anderen te dienen.

Het was de Heilige Geest die me de weg van de redding liet zien: Christus zelf. Als ik mijn ogen nog maar net open heb bij het wakker worden, weet ik dat de Heilige Geest me leidt om God te aanbidden. Hij leidt me naar Gods aanwezigheid in mijn dagelijkse moment van toewijding. Hij was het die me op elk moeilijk moment in mijn leven nabij was, want alleen de Heilige Geest kent me op die manier en weet alles. Zonder de Geest kan ik niet leven, ik zou geen moment in mijn leven verwijderd willen zijn van de Geest. De Heilige Geest zorgt voor vreugde in mijn leven, ondanks de moeilijkheden die er zijn. Door de Geest weet ik dat ik me kan verheugen op een eeuwig leven in Gods aanwezigheid.

Als ik de Heilige Geest niet in mij voel, kan ik niet zeggen dat ik christen ben. Als ik de Heilige Geest niet in mij voel, zou ik mijn werk als dominee niet kunnen doen.”

Adrian Paguay is een van de jongste studenten van het seminarie. Hij is 17 en behoort tot de grote groep Quichua indianen die in Ecuador wonen. Net als een groot deel van de Quichuas zijn zijn ouders van het platteland naar de stad getrokken om werk te vinden en hun gezin te kunnen onderhouden. Adrian is naar het seminarie gekomen om zich voor te bereiden om met jongeren te gaan werken. Zijn plan is om naast zijn studie theologie ook psychologie te studeren en daarmee hoopt hij zo goed mogelijk gestalte te kunnen geven aan zijn roeping om met probleemjongeren te werken.

“De manier waarop ik de Heilige Geest beleef is vooral als de persoon die me steeds helpt om trouw te zijn aan mijn God. Want de Heilige Geest is het die me steeds de kracht en inspiratie geeft om mijn roeping om te dienen niet op te geven. Ik heb de Geest vooral beleefd op al die momenten dat ik met mensen sprak die God niet kenden: over de redding die God hen biedt en dat ze dan overtuigd raakten van deze enorme waarheid. Ik weet dat niemand anders dit kan bereiken dan de Geest alleen.

Ik beleef de aanwezigheid van Gods Geest vooral in de manier waarop de Geest mijn roeping steunt om met jongeren te werken. Als ik met hen praat en voor hen preek, worden zij vaak door de Geest aangeraakt. De manier waarop ik de Geest voel ervaar ik als heel bijzonder. Het is de belofte die Jezus ons gaf toen hij naar de hemel voer, het is de tegenwoordigheid van God in onszelf.

Ik hoop en verwacht dat de Heilige Geest dat ik de kracht van verandering die de Geest heeft voor het leven van mensen blijf zien en voelen. Ik hoop getuige te blijven van al die dingen die de Geest kan doen als we ons leven toewijden aan God.”

Keydi Dávila is 24 jaar en komt uit Venezuela. Ze is getrouwd met Cruz die later aan het woord komt, en samen met hem werkt ze voor de Iglesia de Dios in Venezuela, op nationaal niveau. Hun taak is om kerken toe te rusten in het groeiproces waar veel kerken mee te maken hebben. Daarnaast werken ze als dominee in een lokale kerk. Om hun werk beter te kunnen doen hebben ze besloten een master theologie te doen, omdat ze beiden eigenlijk een technische studie gedaan hebben. Keydi was eerder actief in een pinksterkerk met een zeer strenge leer, waar onder andere van de vrouwen werd verwacht dat ze rokken dragen en tijdens de diensten ook sluiers. In die kerk had Keydi een speciale taak in de liturgie als trommelaar. Door zo hard mogelijk te trommelen probeerde ze Gods Geest zo sterk mogelijk aanwezig te laten zijn.

“Mijn geloof in Jezus Christus is begonnen toen ik 14 was. Ik was toen lid van een pinksterkerk met een strakke leer, waar de Heilige Geest een heel centrale rol speelt in de ontwikkeling van het christelijke leven. Alles draait om de Heilige Geest, en zoals bekend is, spelen de emoties en alles wat je voelt door het werk van de Heilige Geest een belangrijke rol in ons leven. In de pinkstertraditie is het pinksterfeest het begin van de uitstorting van de Heilige Geest. Wat er op het bijbelse pinksterfeest gebeurde wordt in pinksterkerken eigenlijk steeds opnieuw gevierd: elke keer als de Geest zich manifesteert, buiten in de omgeving, of in iemands lichaam. Daarom is het pinksterfeest bij ons ook niet aan een bepaalde datum gebonden. De Geest stort zich uit in overvloed, zonder beperkingen. Het is daarom een levend feest, van overvloed, niet goed uit te leggen aan anderen.

Als iets zeker en gedeeld is dan is het wel dit: zonder de aanwezigheid van de Geest en de gaven van de Geest is er geen enkel feest. Evangelische en pinksterchristenen zijn altijd vol verlangen op zoek naar de Heilige Geest, we willen vervuld worden. Elke dag van ons leven moet het Pinksteren zijn. Ik wil elke dag opnieuw door de Geest gevuld en vernieuwd worden door de “frisse wijn” van zijn aanwezigheid, om op die manier verder te kunnen gaan op de weg van God.”

Yusimi Mirabal Borges is Cubaanse. Ze is 36, getrouwd en heeft twee zonen van 17 en 10. Ze werkt al sinds 1995 als dominee, samen met haar man. De eerste tien jaar werkte ze in Cuba, waar veel kerken sterk door het regime in de gaten worden gehouden en vaak ook tegengewerkt. Bijeenkomsten moesten vaak achter gesloten deuren gehouden worden en ze werden op alle mogelijke manieren gecontroleerd. Yusimi en haar man Orelvis, die later zijn verhaal doet, zijn hier sterk door getekend. Ze hebben Cuba uitgeput verlaten om zich in Ecuador een tijd aan theologiestudie te wijden. Toch voelen ze zich bannelingen en zouden ze graag terugkeren naar een vrij Cuba.

De Heilige Geest is degene die me leidt. Ik ben me er sterk van bewust dat het krachtigste werk van God in mijn leven via de Heilige Geest gebeurt. De taak waar God me toe geroepen heeft is onlosmakelijk verbonden met mijn leven en de Heilige Geest heeft me hierin versterkt en me een betere manier geleerd om op elk moment van mijn leven te handelen. In tijden van vervolging en beproeving, is de Heilige Geest de trooster die Christus ons beloofde. Het is iemand die er altijd is, op wie ik kan leunen omdat ik er zeker van ben dat ik gedragen word, steeds, zowel in goede tijden als op moeilijke momenten.

Zoals de Schrift zegt is het de Heilige Geest die ons alles onderwijst wat Jezus heeft gedaan en gezegd. Dat is een van de grootste verwachtingen die ik van de Heilige Geest heb. Ik vraag in mijn gebed steeds om die bediening van de Geest die te maken heeft met het onderwijzen en gedenken. Ik denk dat de huidige maatschappij en alles wat daarin leeft ervoor zorgt dat we op bepaalde momenten vergeten om vast te houden aan de belangrijkste dingen die God van ons verwacht.

Ik heb de hoop dat mijn vriendschap met Hem elke dag groeit en dit maakt me een betere dochter en dienaar van God. Ik hoop dat mijn gebeden en mijn leven aangenaam zijn voor God. Ik hoop dat mijn relatie met God geen eenrichtingsverkeer is: ik wil graag van God ontvangen, maar ook alles geven wat ik ben. Ik wil, op elk moment, deelgenoot zijn in de macht die God uitdeelt. Als ik 'macht' zeg dan doel ik op de bovennatuurlijke kracht waar God mijn leven mee vult, maar ook op de wijsheid die God geeft om te leven naar zijn wil en verwachting. Voor de wereld hoop ik dat de Heilige Geest de zonde overwint van alle mensen die niet in Jezus geloven en die nog niet de redding hebben gevonden die hij ons door zijn offer aan het kruis biedt."

Cruz Paniagua komt uit Venezuela en is 24 jaar. Hij is kort geleden in Ecuador aangekomen om een Masterstudie Theologie te doen, samen met zijn vrouw Keydi. Cruz heeft naar eigen zeggen een behoorlijk roerig leven gehad voor zijn bekering. Uit die tijd stamt ook zijn dochter van 15. Cruz en Keydi zijn hoogopgeleid als ingenieurs met een specialisatie in de oliewinning. In deze sector, die zo belangrijk is voor de Venezolaanse economie, hebben ze ook allebei kort gewerkt, maar ze hebben hun goedbetaalde banen opgezegd om zich te wijden aan hun roeping.

“Beste familie van de Protestantse Kerk in Nederland, ik wil graag mijn ervaringen met de Heilige Geest met jullie delen. Voor mij is de relatie met Heilige Geest een persoonlijke relatie, een liefdesrelatie, die me door (tastbare) ervaringen ervan overtuigt dat God zelf aan mijn zijde is. Hij leidt me, beschermt me en verleent me zijn gunst.

Die persoonlijke relatie met de Heilige Geest onderhoud ik door gebed, het middel dat mijn geest met Gods Geest verbindt en de relatie voedt. En zoals in een liefdesrelatie probeer ik tijd voor God te nemen, elke dag minstens twee uur. Die intimiteit met God en mijn geloof, brengt me in contact met Gods macht en gezag en beïnvloedt mijn taak in de kerk op een bovennatuurlijke manier. Zonder deze intieme relatie met God zou mijn werk geen vrucht dragen en zou ik, op mijn leeftijd, niet al die grote uitdagingen aankunnen die we tegenkomen in onze missie om het koninkrijk van God te laten groeien. Ik geloof dat het de Geest is die de kerk als lichaam van Christus in de geschiedenis steeds geleid heeft en dat de kerk daardoor zo heeft kunnen groeien. Ik hoop dat de wereld dit inziet en ook de intimiteit met God zoekt om zich te wijden aan de grote roeping die we hebben in deze wereld. Dit kan alleen als we een nauwe relatie met God onderhouden.”

David Buckle (40) is met zijn vrouw Hannah en twee kinderen drie jaar geleden vanuit Engeland vertrokken naar Zuid -Amerika om hun verlangen te volgen hier aan Gods koninkrijk te werkenn. Omdat David eigenlijk een opleiding heeft als bodemspecialist heeft hij besloten dat hij meer kennis van de theologie nodig heeft om hier goed te kunnen werken. Daarom zijn ze vanuit Peru, waar ze eerst taalstudie deden en in een kerk werkten, naar Ecuador gekomen. David volgt het masterprogramma en is op zoek naar zijn bestemming hier.

“Met elk jaar dat voorbijgaat en ik me steeds meer probeer te richten op Gods wil en doel, lijkt het of de aanwezigheid van de Heilige Geest sterker wordt in mijn leven. Mijn dagelijkse gebed is dat Gods wil wordt gedaan en Gods Koninkrijk in en door mijn leven komen zal. Om dit gebed ook werkelijkheid te laten worden moet je een persoonlijke relatie met de Heilige Geest ontwikkelen, want de Heilige Geest is voor mij een persoon, niet alleen een aanwezigheid. Als we tijd met God doorbrengen en samenwerken met de Heilige Geest, kunnen Gods dromen de onze worden, en Gods hoop onze hoop. We willen de Geest letterlijk toelaten om ons te vormen en onze toekomst vorm te geven en onze bestemming, zodat onze wil en die van God één wordt en zo wordt gevormd naar Gods beeld. In mijn dagelijkse leven zie ik de Heilige Geest als mijn gids, als degene die met me meegaat en die me gevoelig maakt voor de noden om me heen. Ik verwacht de Geest niet alleen te ervaren door vrede en vreugde in mijn geest, maar ook op meer tastbare manieren, op de momenten dat ik bid of God aanbid. Hij is mijn bron van kennis en openbaring, van helderheid en geloof.

Ik ben op een doorgaande reis met de Heilige Geest, waarin ik vooral intimiteit zoek, maar ook zijn kracht. Intimiteit komt op de eerste plaats, want in het Koninkrijk komt alles voort uit een liefdevolle relatie, niet uit plichtsbesef. Daarna komt Gods kracht, want zonder dat kunnen we het doel niet bereiken waartoe Jezus ons oproept. Als dat lukt ben ik tevreden. Ik verwacht dat door mijn wil ondergeschikt te maken aan die van God, de Heilige Geest beter in mij kan werken zodat ik voor anderen iets kan betekenen en het Koninkrijk van God zich kan uitbreiden. De Heilige Geest is niet alleen een geschenk waarvan we veel kunnen genieten en waardoor we ons geliefd kunnen voelen, maar de Heilige Geest is ook het middel dat God gebruikt voor zijn Koninkrijk hier. Ik hoop dat door mijn leven en door het lichaam van gelovigen, de kerk, God heel kan maken, recht kan doen en zijn genade kan geven. Daarom hebben we de Heilige Geest elke dag nodig!”

Orelvis Benítez is 39 en getrouwd met Yusimí die eerder aan het woord kwam. Sinds 2005 wonen ze in Ecuador waar ze hun studie theologie combineren met het predikantschap. Orelvis geeft ook regelmatig les op het seminarie. Ze hebben beiden een baptistenachtergrond, maar hebben de Baptistenkerk verlaten nadat daar grote conflicten ontstonden over hoe je om moest gaan met charismatische vernieuwing. Orelvis en Yusimi waren lid van een enthousiaste jongerengroep binnen de kerk, die heel actief was in het organiseren van gebedsbijeenkomsten, lofprijzing en evangelisatie. De leiding van de kerk had grote moeite met deze “verpinkstering” en besloot tot disciplinaire maatregelen. Reden voor Orelvis en Yusimi om zich bij een pinksterkerk aan te sluiten.

“Het is een fascinerende ervaring om in de aanwezigheid van de Heilige Geest te leven en het is moeilijk uit te leggen aan mensen die Gods verlossing nog niet hebben gevonden. Gods Geest is voortdurend mijn trouwe gids en begeleider in deze wereld, waar oorlogen, verval en politieke conflicten alleen maar lijken toe te nemen ondanks alle pogingen tot verzoening. Hij heeft me gevormd om God te dienen in een taak waarbij ik zijn steun hard nodig heb. Anders zou ik geen pastoraat kunnen geven aan mensen wiens leven weinig zin heeft zonder de aanwezigheid van God. Echt, ik kan zeggen dat mijn leven samen met de Geest een prachtige pelgrimstocht is, vol verrassingen en nieuwe verwachtingen, in een koninkrijk dat ik nog steeds niet helemaal begrijp. De antwoorden op mijn gebeden, zijn hulp in moeilijke tijden, zijn voorbeden ten gunste van mij bij de Vader en de “dagelijkse wonderen” zijn een bewijs van de voortdurende zorg van de Geest voor mijn leven en dromen. Als ik op mijn leven terugkijk denk ik: waar zou ik zijn geweest zonder de liefdevolle hulp, steun en bescherming van Gods Geest?

Ik heb grote verwachtingen van de Heilige Geest voor mijn leven en voor de wereld. Ik weet dat de Geest me helpt te blijven groeien en ontwikkelen. De Geest zal me ondersteunen en met steeds in nieuwe situaties brengen en inzichten geven die nu nog verborgen zijn voor mijn ogen en verstand. Elke dag sta ik om 5 uur ‘s ochtends op om “Gods aangezicht” te zoeken, verlangend naar zijn aanwezigheid, troost en raad.

Op een keer hoorde ik een stem en misschien was het de stem van een engel, maar het voelde heel goed en hielp me op een nieuwe weg. Ik hoop dat de wereld luistert, gehoorzaamt en veranderd zal worden in deze turbulente tijden waarin zo weinig wordt gewacht op de komst van de Messias. Als onze wereld en generatie zich richt op Gods wijsheid en raad zal ik tevreden zijn en weten dat het goed was om weinig te slapen en veel te waken.”

Ana Michelena is 23 en komt uit Quito. Ze is als klein meisje met haar familie naar de vallei de los Chillos, vlakbij Quito getrokken. Ze werkt als receptioniste en geeft administratieve ondersteuning op het Semisud. Ana is opgegroeid in de Capilla del Valle, de kerk die bij het Seminarie hoort en is hierin heel actief als jongerenleidster. Ook haar creatieve talenten - ze zingt en speelt toneel - zet ze in voor de kerk.

“De Heilige Geest is voor mij God zelf die als geest je leven vult en je verandert zodat je een nieuw mens wordt. Mijn eerste ervaring met de Heilige Geest was op een woensdag tijdens een gebedsbijeenkomst in mijn gemeente. Na wat liederen en een overdenking vroeg de dominee ons om over ons leven na te denken, zodat we aan God konden vragen of wat veranderd moest worden in ons leven ook werkelijk zou veranderen. Ik sloot mijn ogen en vroeg aan God of hij me puur wilde maken en in mijn leven wilde werken zodat ik God zou kunnen dienen. Bovendien zei de dominee dat als we zouden bidden met veel vertrouwen, de Heilige Geest zou worden uitgegoten in ons leven. En zo gebeurde het, ik vroeg of de Geest me wilde vullen met zijn kracht om Gods wil te doen. Eerst voelde ik een sterke behoefte om te huilen, omdat ik voelde dat ik helemaal schoon gemaakt was van wat niet goed was voor God. Ook de angst en vrees verdwenen op dat moment uit mijn leven. Terwijl de tranen uit mijn ogen liepen, spraken mijn lippen een nieuwe taal. Binnenin mij voelde ik dat elk woord een lofprijzing was, om God te danken voor dit moment en voor wat God deed in mijn leven. Ik sprak in tongen en huilde (maar van blijdschap) wel een uur lang zonder te kunnen stoppen. Deze ervaring heeft me enorm geholpen, want ik was ontzettend verlegen. Maar als ik nu moet spreken voor een groep jongeren of zingen voorin de kerk, als ik iets voor God doe, verdwijnt mijn angst. Ik denk dat het is zoals bij Mozes het geval was, die ook bang was om met de Farao te spreken, maar God veranderde zijn leven, zodat hij kon doen wat nodig was voor zijn volk. Het is elke dag nodig om de goede relatie met deze God, die zo tastbaar is in mijn leven, te onderhouden.

Voor mij bestaat mijn dagelijkse ervaring met de heilige Geest in het liefdevol omgaan met de mensen om me heen. Dat betekent volgens mij met liefde dienstbaar zijn in mijn werk voor iedereen die mijn hulp vraagt. En ook thuis met mijn familie en in mijn vriendschappen. De Heilige Geest verwacht van ons dat wij als Gods kinderen de goede boodschap verspreiden. Hoewel we in een chaotische wereld leven is God in ons midden met de boodschap van hoop voor ons leven. In mijn geval zet ik me in om anderen te bereiken met mijn ervaring van hernieuwd zijn.